

Brugse Metten!

Toen ik in Het Volk las dat burgemeester Van Maele, op een perskonferentie duidelijk heeft gezegd dat een sluis voor de vissershaven niet wenselijk is, was mijn eerste gedachte: men geeft de visserij in België hoogstens nog 20 jaar. Daarna moest ik denken aan Jef Deroose en zijn werkgroep, die ik opbelde om een afspraak te maken. In de telefoon meende ik een vermoeide stem, met wat bitterheid, gehoord te hebben, maar toen ik bij hem binnenkwam was hij jovialer dan ooit en al te gul met spijs en drank.

— Wat hij dacht van de burgermeesterachtige uitspraak van ene Van Maele? Hij haalde onverschillig de schouders op: «Laten we er niet over praten. Over Van Maele doen de wildste geruchten de ronde, sinds jaren, maar iedereen schijnt er bang voor te zijn, hoewel iedereen achter zijn rug bezig is. Zelf ken ik hem niet en die man laat me totaal onverschillig».

— Maar je noodzakelijke sluis is naar de vaantjes! Voel je je verslagen? Hij heeft een grote teug Smeets genomen, me dromend bezien en opeens gezegd: «In Heist eten talrijke gezinnen brood van paverko. Ik wist niet eens wat paverko was. Het blijkt de bakkerij van Van Maele te zijn. Kun jij me zeggen waarom Heistenaars brugs Van Maelebrood eten? Kun jij me zeggen waarom de vlamingen eeuwenlang klootzakken gebleven zijn en het zullen blijven? Ik voel me niet verslagen, ik voel me ontgoocheld omdat onze mensen blijven beven voor een grote smool, eerbiedige schrik dragen voor politiciers en een nederig buiginkje maken voor hondjes met een hoedje aan. En ik walg van politiciers die via pers en TV tot de kiezers spreken, omdat ze anders zouden uitgeweid worden. En laten we nu over die rotsluis zwijgen».

— Men zegt in Oostende dat je veel te gemakkelijk geloof hechtte aan enkele vage beloften, dat je, je wensen voor werkelijkheid hebt genomen».

Hij lacht: «Ik heb de werkelijkheid méégemaakt, de wensen zijn voor die mensen die van Van Maele pas een stamp onder hun broek hebben gekregen». Hij speelt met zijn aansteker. Aan en uit, aan en uit, en vraagt me plots: «Als ik die onder je gat hou, zul je dan blijven zitten of weglopen?».

— Weglopen natuurlijk.

«Welnu, Van Maele is maar een vent zoals jij bent. Als we vuur onder zijn achterste houden zal hij ook weglopen!».

— Wat bedoel je?

«Nooit gehoord van de Brugse Metten, toen in één nacht duizenden lafaards, verraders, volksmisleiders, enz..... werden uitgemoord? Schild ende vriend! Maar wie zei: Schiet Friet, werd de kop ingeslagen».

Hij krult van het lachen, hij proest het uit en herhaalt «Schiet Friet! Ik beweer niet dat Van Maele een transkiljon is: misschien weet hij zelf niet goed wat hij is, want een goeie politieker moet regelmatig een beetje veranderen, een beetje roder, een beetje rechtser, wat minder vrouwenzot, wat groter voetballiefhebber, doe maar voort. Ik ken Van Maele niet. Maar Van Maele is met mij naar Vanden Boeynants gegaan en Van Maele heeft daar gezegd dat een sluis voor de Zeebrugse vissers een kwestie van leven of dood is. DAT HEEFT VAN MAELE GEZEGD. Ofwel was Van Maele bij Vanden Boeynants een klootzak, ofwel is hij het sindsdien geworden ofwel lijd ik aan ader-, hersen-, hart-e.a. verkalking. En daarom wil ik die rotsluis vergeten, omdat ik wil vergeten hoeveel vuiligheid achter de rug gebeurt door onbekenden, terwijl de vuilaards daarna door het klootjesvolk worden toegejuicht. Drink uw glas leeg en laten we het vergeten..... Maar als ooit nog eens de Brugse Metten zouden luiden, dan zal ik er bij zijn!»!

Jef Deroose, goeie vriend, die grijs wordt en van barrikaden houdt maar regelmatig een mep moet inkasseren, een stomp in de rug, of voetje gelicht wordt, drink af en toe van Je Smeets, ga kaarten, wandelen met uw kinderen, kuieren met je vrouw en tracht wat vaker te vergeten dat smeerlapperij oppermachtig is. En als je ooit bij Sinte Peter komt, wees dan verbaasd of verontwaardigd omdat de Simoen's, de Van Maele's en tutti quanti je weer eens voor zouden zijn en de grootste gouden lepel in jouw rijstpap zullen hebben.

That's what live is!

HORATIUS

LOSSE PUNTJES ...

«Ontwikkelingen rond de Oosterschelde» is (was) de titel van een artikel in «De Visserijwereld» (11 maart 1975). Misschien mocht de titel wel luiden «Verwikkelingen, enz.», want de gehele zaak is inderdaad meer en meer (met opzet?) gecompliceerd. Er zijn heel wat onzekerheden, vnl. voor oester- en mosselkwekers. Er is rechtsonzekerheid. Er is spanning. Er zijn onplezierige vooruitzichten in een tijd van economische recessie. Althans zo menen wij uit het artikel te kunnen opmaken.

Wanneer komt nu eenmaal een beslissing en... een oplossing. In het belang van de visserij!

X X X

Wij hebben het over de z.g. krillvisserij gehad («Het Visserijblad», 14 maart 1975). We vernemen nu dat niet alleen Japan en nog andere landen in deze visserij belang zijn gaan stellen, maar ook West-Duitsland. Maar dan in het Azoregebied in de maanden mei - juni.

Later in het jaar (oktober - november) gaat een reis (met een onderzoeksschip en een gecharterd fabrieksschip) naar de Zuidpool.

X X X

Volgens de Russische Minister voor visserij, Alexander Ishkov, heeft de Sovjetvisserijvloot haar opdracht in het kader van het plan 1971 - '75 vervuld met in 1974 9,5 miljoen ton vis te vangen.

In «Het Visserijblad» van 21 maart 11. wijdde de heer W. Van Roose, sekretaris van de Bedrijfsraad, een artikel aan de weerslag van de recessie op de zeevisserijsector. Hij wees er o.m. op dat de huidige crisis nog een andere oorzaak heeft, nl. de overbelasting van de markt door diepvriesprodukten.

In «Fishing News International» (januari 1975) vonden wij een artikel waarin het management of beheer van diepvriesstocks door computers wordt beschreven.

Brengen wij beide zaken met elkaar in verband dan is DE schuldige: de komputer.

X X X

De kogel is door de (Britse) kerk. Er wordt door de overheid aan de visserij een subsidie van 6,5 miljoen pond (ca. 550 miljoen F) toegekend. Het principe is betrekkelijk eenvoudig: een bepaald bedrag per zeedag volgens de lengte van het schip en het aantal dagen op zee.

Maar na deze (militaire) daad begon het krakeel: de subsidie is te laag, de kleine vaartuigen (minder dan 40 voet) worden gediscrimineerd (lees: vallen buiten het systeem), bepaalde vissers werden vergeten (nl. de vissers op schelpdieren), de verdeling tussen Engelse - Scohtse schepen is niet rechtvaardig, de zesmaandperiode is te kort, enz., enz., enz.

Ja, probeer maar eens iets te doen.

X X X

De visserijdruk op tonijn wordt groter en groter, schrijft «Fishing News International» (maart 1975).

De bouw van moderne en efficiënte schepen wordt als een welgekomen vooruitgang beschouwd maar de vraag mag worden gesteld waar en hoe uiteindelijk de tonijn zal gevangen worden om de in de vloot geïnvesterde miljoenen dollars, franken of pesetas af te schrijven.

Deze vraag hebben wij al meer horen stellen. Voor andere vissoorten natuurlijk, maar helaas, we kennen ook het vervolg van het verhaal.

X X X

De Franse vissers hebben nog geen zorgen genoeg. Zij zitten niet alleen in moeilijkheden met de prijzen, de invoer, de verontreiniging en noem maar op, zij zien nu ook gevaren in de kweek van het zeewier *Macrocystis* op de Bretoense kusten. Deze wier kan een lengte van 50 cm. bereiken en groeit 28 cm. per dag! De vissers vrezen dat de kleine haventjes zullen «dichtgroeien» en dat de kustnavigatie ernstige moeilijkheden zal ondervinden.

Wetenschapsmensen zijn de gehele zaak in Chili gaan bestuderen. Chili is namelijk het «geboorteland» van het wier. Een rapport werd opgesteld en er blijkt dat de groei van het wier onder controle kan worden gebracht.

Eerst zien, zeggen de vissers.

X X X

Onze schipper Dick Taylor (zie «Het Visserijblad», 14 februari 11.) heeft in Hull «gemerkt». Het was zijn eerste reis na zijn 20 dagen «verblijf» in een IJslandse gevangenis.

Hij had een vangst van 275 ton voor 25 dagen en besomde 59.767 fr. Proficiat!